

به یاری کارگران جوان زن در بنگلادش بر خیزیم

دیروز شنبه، ساعت ۱۰ صبح، کارگران کارگاههای پوشاک و المارت شرکت پوشاک و لباس آمریکائی، در دادکا پایتخت بنگلادش دست به اعتصاب زده و به خیابانها ریختند، جاده اصلی را بستند. این کارگران در بدترین شرایط کاری، سخت ترین کار دنیا را انجام می دهند، ولی از فقیرترین کارگران نیز می باشند، زیرا که ساعتی ۱۱/۵ سنت حقوق می گیرند. کارگران خواهان حداقل حقوق مطابق ساعتی ۴۳ سنت هستند. کارگران حاضر به سازش تا ۳۵ سنت در ساعت هم می باشند. و المارت تا کنون ۵۰ کارگاه لباس دوزی را بسته است. با این کار به ۷۰۰۰ هزار کارگر پوشاک در بنگلادش ضربه زده است.

تا کنون ۱۵۰۰ نفر نامه زیر را امضاء کرده و برای مسئولین و المارت و دولت بنگلادش ارسال داشته اند. من هم که این کوچکترین کاری است که می توانستم به کنم آنرا امضاء نموده و ارسال داشتم. در این جا از همه کسانی که این نامه را می خوانند تقاضا دارم که حداقل آن را امضاء کرده و برای آدرس زیر ارسال نمایند. بدانیم که ما طبقه کارگر جز به نیروی همبستگی جهانی مان نمی توانیم به هیچ چیز دیگری باور داشته باشیم. فقط با اتحاد و همبستگی و یکی دانستن مبارزه مان در سراسر دنیا می توانیم که حتا اندکی از آن چیزی که بدست ما تولید و توزیع می شود و میلو یونها بلکه میلیاردها سود هر روز عاید یک عده به نام مالک ابزار تولید مفت خور، مدیر، رئیس جمهور و نخست وزیر و هزاران مقام سربکوبگر دیگر می کند را از حلقوم سرمایه داران و حامیان ضد کارگر شان به کشیم بیرون. البته این هم واضح و آشکار است که اگر تشکلات طبقاتی مان (اتحادیه، کمیته، سندیکا و بویژه شوراهای کارگری و حزب) را، هم در سطح ملی و هم بین المللی ایجاد نمائیم، آنگاه قادر به هر کاری هستیم و هیچ قدرتی نمی تواند ما را از اهداف انسانی مان که نجات خود و بشریت و حتا طبیعت اسیر شده در چنگال سرمایه است، نجات دهیم. برای رسیدن چنین ساعتی زندگی و مبارزه کنیم.

اصل انگلیسی نامه را که باید فرستاده شود در این آدرس می توانید پیدا کنید.

http://salsa.democracyinaction.org/o/677/p/dia/action/public/?action_KEY=4035

زنده باد همبستگی جهانی کارگری
مرگ بر سرمایه و دولت های ضد کارگر آن.

حمید قربانی
ساعت ۶ و هجده دقیقه روز یکشنبه ۲۰ یونی

اقدام کنید

Mike Duke, VD
Wal-Mart Stores Inc.
702 SW Attonde Street
Bentonville, AR 72716-8611

این نامه را برای مسئولین و المارت به فرستید

آقای داکو عزیز:

ما می دانیم که شرکت و المارت خیلی از کارگاههای خود را به بنگلادش که اکنون حداقل حقوق کارگران پوشاک ساعتی ۱۱/۵ و نیم سنت است منتقل کرده است. همه ما می دانیم که با این مبلغ هیچ انسانی نمی تواند در دنیای کنونی زندگی کند. این بدین معنی است که دو میلیون کارگر جوان زن در قهر فقر شدیدی گرفتار شده و بسر برند. .
ما از و المارت می خواهیم که شرایط کارگران را که ۴۳ سنت در ساعت است، بپذیرد. ما این را نیز خوب می دانیم که ۴۳ سنت در ساعت پول زیادی نیست، ولی این باعث می شود که ۲ میلیون کارگر زن جوان و خانوادههایشان از این فقر شدید نجات یافته و حداقل زندگی را داشته باشند.
آیا و المارت این را خواهد پذیرفت؟

شما می توانی به این ۲ میلیون زن کارگر پوشاک کمک نمائید که سخت ترین کارهای جهان را انجام می دهند و در عین حال فقیرترین کارگران جهان نیز هستند.

با سلام های دوستانه